

брѣгъ. Безъ да гледа на голѣмата тежестъ, тя държала високо надъ водата милата си рожба.

Ловцитѣ се крайно трогнали отъ тази майчина любовъ и оставили да прѣслѣдватъ нещастното сѣмейство.

II.

Милостивиятъ слонъ.

въ Индия имало голѣмъ гладъ. По пѣтищата, що водѣли къмъ царския палатъ, лежали гладни, умирающии индийци.

Веднажъ царьтъ ѣздилъ на слонъ по тѣзи пѣтища и не обръщалъ внимание на нещастниците, които протѣгали рѣцѣ за помощъ. Той не помислювалъ никога за бѣднитѣ си подданици, а билъ безсърдеченъ и жестокъ спрѣмо тѣхъ.

Царьтъ заповѣдалъ на водача да кара слона всрѣдъ множеството — да го газии и тѣпче! Но слоньтъ билъ съ милостиво сѣрдце: едни отъ нещастниците повдигалъ съ хобота си и ги слагалъ на страна, а други — внимателно прѣскачалъ, или заобикалялъ. И така на никого страданията не биле увеличени отъ неговитѣ тежки крака.